

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/408/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215211290
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215211290.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077 Holandské Kráľovstvo, R.č.560 07 043, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47234679, proti žalovanej : A. G., Z..XX.X.XXXX, K. B. Q. R.. XXXX/XX, A., o zaplatenie 376,31 Eur istiny s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 161,28 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 14.3.2015 do zaplatenia všetko v splátkach po 20,-Eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobu došlou súdu 17.6.2015 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 376,31 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 4,11 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 376,31 Eur odo dňa 1.6.2015 do zaplatenia a trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 22,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 87,86 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Home Credit Slovakia a.s. uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou dňa 24.2.2014 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len ÚZP). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 340,05 Eur žalovanej, ktorá sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 21,71 Eur splatných v zmysle Zmluvy. Túto svoju povinnosť si žalovaná riadne neplnila, dostala sa do omeškania s jednotlivými platbami a preto v zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola vyzvaná listom veriteľa zo dňa 26.2.2015 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej vyúčtované v zmysle Hlavy 18 ÚZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Pre meškanie s plnením peňažného dlhu žiada od žalovanej aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy 376,31 Eur. Jeho pohľadávka uplatnená v tomto konaní pozostáva z istiny vo výške 50,98 Eur (neuhradené splátky č. 8 až 11), zo zosplatenej istiny 214,93 Eur (neuhradené splátky č. 12 až 24), z úroku vo výške 35,95 Eur (z neuhradených splátok č. 8 až 11 za obdobie od 30.1.2015, t.j. od nasledujúceho dňa po poslednej splátke pred zosplatením do 26.2.2015), z poplatku za upomienky 60,-Eur, z poplatku za poistenie v sume 7,25 Eur (za poistenie splátok 8 až 12) a z neuhradenej zmluvnej pokuty vo výške 7,20Eur.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomne. Navrhol vo veci rozhodnúť v súlade s podanou žalobou.

Žalovaná ako účastníčka konania uviedla, že je pravdou, že si brala úver od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. na zakúpenie televízora v predajnej cene 370,-Eur. V predajni zaplatili v hotovosti určitú sumu, ktorej výšku si už nepamätá a zvyšok sa zaviazala uhradiť v splátkach. Svoju povinnosť úver splácať riadne a včas si neplnila pre finančné ťažkosti. Od februára 2016 je práceneschopná pre rizikové tehotenstvo. Z tohto dôvodu nemohla vyhovieť výzve žalobcu na splatenie celého úveru. Žiadala, aby dlžnú sumu mohla vyrovnať v splátkach vo výške 20,-Eur mesačne vzhľadom na jej čistý mesačný príjem 350-360,-Eur a na výdavky na bývanie 100,-Eur mesačne a dlžoby voči SLSP a.s. a Poštovej banke, ktoré spláca v mesačnej výške 50,-Eur a 80,-Eur.

Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu žalovanej aj výpisom žalobcu z obchodného registra, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovanou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.2.2014, oznámením veriteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2015, Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. dňa 26.2.2015, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - DUO, výzvou veriteľa k splateniu celého dlhu zo dňa 26.2.2015 spolu s dôkazom o podaní výzvy na poštovú prepravu, výpisom čerpania, splátok a úhrad, výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN). Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 24.2.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 340,05Eur na zakúpenie tovaru (televízora zn. Samsung) v predajnej cene 379,-Eur. Pri podpísaní zmluvy žalovaná zaplatila v hotovosti časť kúpnej ceny tovaru vo výške 38,95 Eur. Úver sa zaviazala splatiť 24 splátkami vo výške 21,71 Eur mesačne. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá 36,11%-mi, RPMN 43,5%, priemerná hodnota RPMN 46,3%-mi. Prvá splátka bola splatná 24.3.2014, nasledujúce vždy do 29.dňa v kalendárnom mesiaci. Lehota splatnosti bola 29.2.2016. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Zmluva bola poistená balíčkom PRÉMIUM za poistné 1,45 Eur mesačne (7,14% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa oboznámila s obsahom poistnej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX uzatvorenej medzi veriteľom ako poistníkom a Českou poisťovňou zdraví a.s. ako poistiteľom vrátane znení Zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy. Zároveň potvrdila, že pred uzavretím zmluvy prevzala formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a bolo jej poskytnuté náležité vysvetlenie. Podľa výpisu čerpaní, splátok a úhrad predloženého žalobcom žalovaná dňa 24.2.2014 čerpala úver v sume 340,05 Eur, na ktorom zaplatila úhrnom 178,77 Eur (dňa 17.3.2014, 15.4.2014, 27.5.2014, 23.7.2014, 12.12.2014 po 21,71 Eur, dňa 18.9.2014 sumu 26,80 Eur v novembri 2014 sumu 43,42 Eur). Táto skutočnosť žalovanou namietaná nebola. Svoju povinnosť riadne a včas splácať úver nespĺnila, dostala sa do omeškania už s 5.splátkou, do trvalého omeškania so splácaním úveru sa dostala neuhradením 10. splátky splatnej 29.12.2014 a nasledujúcich splátok. Pre neplnenie si zmluvných povinností podľa § 3 písm. a) Hlavy 7 ÚZP označenej ako Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru vzniklo žalobcovi právo, aby dlžník splatil na požiadanie celý úver v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Toto oprávnenie vyplývajúce aj z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu uplatnil listom zo dňa 26.2.2015, podľa ktorého dlžnú čiastku vo výške 376,31 Eur mala žalovaná zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Túto pohľadávku žalobca nadobudol od veriteľa Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej 26.2.2015. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom postupcu zo dňa 15.5.2015.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.4.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmeny. Súčasťou formulárovej Úverovej zmluvy účastníkov sú ÚZP, ktoré však žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko neboli dohodnuté individuálne, ale boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany na odstránenie nerovnováhy v zmluvnom vzťahu, kde oproti spotrebiteľovi vystupuje profesionálny dodávateľ, ktorý má väčšiu vyjednávaciu silu, vzhľadom na skúsenosti, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľskom úvere práve v súlade s jeho účelom upravuje osobitné náležitosti úverovej zmluvy alebo zmluvy o pôžičke, ktoré sú zamerané na dostatočnú určitosť a zrozumiteľnosť zmluvných dojednaní pre spotrebiteľa.

V danom prípade bol uzatvorený spotrebiteľský úver v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. a preto sa na zmluvu účastníkov o hotovostnom úvere vzťahujú ustanovenia tohto zákona, pokiaľ ide o obsahové náležitosti zmluvy, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 9 tohto zákona. Podľa § 9 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľská zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Logickým výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. V § 1 Hlavy 5 ÚZP je uvedené, že klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru a v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok (21,71 Eur), avšak žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Posudzovaná zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným tieto podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne, t.j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje všeobecne pre každý právny úkon (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) uvedené nemá. Absencia vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti je sankcionovaný podľa §11 ods. 1. písm. a) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je teda povinná vrátiť žalobcovi, ktorý túto pohľadávku voči nej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej s postupcom Home Credit Slovakia, a.s. dňa 26.2.2015, len poskytnutý úver. Z titulu Úverovej zmluvy veriteľ plnil sumu vo výške 340,05, z čoho žalovaná ku dňu rozhodnutia o podanej žalobe uhradila sumu 178,77 Eur, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 161,28 Eur (340,05 Eur - 178,77 Eur = 161,28 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd okrem vyššie uvedeného poukazuje aj na nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa uvedené v Zmluve 43,50%-mi namiesto správnej výšky 55,34% a na neprimerane vysoké zmluvné úroky. Zmluvné úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Obchodný zákonník, Občiansky zákonník, ale ani iný právny predpis výslovne neustanovuje, do akej výšky možno pri úvere dojednať úroky. Ponecháva to na dohodu zmluvných strán. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by nepodliehala žiadnemu obmedzeniu, najmä ak ide o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou, ktorej všeobecné podmienky sú vopred pripravené a menia a dopisujú sa do nej len určité údaje. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri úvere totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržovanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé správanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri úvere sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V danom prípade boli peňažné prostriedky poskytnuté za ročnú úrokovú mieru 36,11 % ročne. Z prehľadu priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk za rok 2011 (zverejnených na stránke <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdd/urokove-sadzby/>>priemerne-urokovemiery-z-uverov-obchodnych-bank je zrejmé, že priemerná úroková sadzba obchodných bánk pri spotrebiteľských a ostatných úveroch poskytovaných domácnostiam na dobu splácania od 1 roka do 5 rokov vo februári 2014, kedy došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, bola 12,79%. Úroková sadzba dohodnutá v úverovej zmluve účastníkov konania je skoro 3-násobok priemernej úrokovej sadzby porovnateľných úverov poskytovaných v tom čase obchodnými bankami spotrebiteľom. Aj keď v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám, a to najmä z dôvodu že úvery poskytujú aj menej solventným klientom a musia počítať s vyššou mierou nesplácaných úverov, skoro trojnásobné navýšenie úrokov hraničí úžerou a súd takémuto dojednaniu nemôže poskytnúť ochranu, nakoľko je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne od 14.3.2015 do zaplatenia, poplatok za upomienky spolu v sume 60,-Eur a zmluvnú pokutu vo výške 7,20 Eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je Vládne nariadenie č. 87/95 Z.z.) .

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB od 10.9.2014 je 0,05%).

Podľa výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 26.2.2015 žalovaná dlžnú čiastku mala zaplatiť do 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca predložil súdu dôkaz o podaní výzvy na poštovú prepravu, z ktorého však nie je možné zistiť kedy bola listová zásielka podaná na pošte. Z toho, že úroky z omeškania si uplatnil od 14.3.2015, súd usudzuje, že výzva bola odoslaná v deň vyhotovenia a lehota na plnenie plynula od 27.2.2015 do 13.3.2015. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 14.3.2015 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne až do zaplatenia.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže uložiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia

Súd s prihliadnutím na výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej, jej osobné, majetkové a zárobokové pomery, povolil predmetnú pohľadávku vyrovnáť v splátkach v mesačnej výške 20,-Eur pod stratou výhody splátok, čo znamená, že keď riadne a včas nebude uhradená čo len jedna splátka, stane sa zročnou celá pohľadávka. Takúto výšku splátok považoval za primeranú aj k výške dlžnej sumy, aj dobe splatenia. Bol toho názoru, že povolenie splátok neznevýhodňuje žalobcu vzhľadom k tomu, že ide o podnikateľský subjekt, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov a disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na výkon svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane ani žalovanú neznevýhodňuje, pretože čím nižšia je splátka, tým viac jej narastá príslušenstvo pohľadávky a v konečnom dôsledku priznanie neprimerane nízkych splátok by bolo v jej neprospech.

Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nespĺní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2007 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 1 Hlavy 18 ÚZP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,-Eur v prípade prvej upomienky a 12,-Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac, a to vždy len za upomienku zaslanú v listinnej podobe.

Podľa § 2 Hlavy 18 ÚZP v prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,-Eur. Táto pokuta bude spoločnosťou vyúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.

Zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute a poplatku za upomienky uvedené v § 1 a § 2 článku Hlavy 18 ÚZP žalobcu súd považoval za neprijateľné podmienky, nakoľko neboli so žalovanou individuálne

dojednané a žalovaná ani nemala možnosť ich ovplyvniť, prípadne zmeniť. Sú obsiahnuté v ÚZP vopred pripravených žalobcom na formulári napísanom s malými, ťažko čitateľnými písmenami. Žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by sa v danom prípade jednalo o individuálne dohodnuté sankcie za porušenie zmluvných povinností ako je to upravené v § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd bol toho názoru, že tieto zmluvné podmienky sú neplatné pre neprijateľnosť, a preto právny nárok žalobcu v tejto časti zamietol. Neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute však vo výroku rozsudku nevyslovil, nakoľko o tomto už rozhodol napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/356/2014, 10C/313/2015. Neprijateľnosť dojednania o poplatku za upomienky nevyslovil z dôvodu, neunesenia dôkazného bremena žalobcom, ktorý ani jednu upomienku súdu nepredložil, ani dôkaz o ich doručení žalovanej, alebo aspoň o ich podanie na poštovú prepravu.

Podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Ustanovenie § 142 O.s.p. vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní úspeš, má nárok na náhradu trov konania. V zásade nemožno hovoriť o zodpovednosti za výsledok ale o zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri určení náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia O.s.p. musí súd vychádzať zo zásady účelnosti a priznať môže len náhradu tých výdavkov, ktoré boli nevyhnutne potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o peňažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania (súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10%).

Žalobca si uplatnil trovy konania sumou 153,88 Eur, z toho titulom súdneho poplatku 22,50 Eur vyrubeneho vo výške 6% z ceny predmetu konania podľa položky 1 písm.a) Sadzobníka súdnych poplatkov a titulom trov právneho zastúpenia sumou 131,38 Eur podľa § 10 ods. 1, 13a ods. 1 písm.a), c), 16 ods. 3 a 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Žalovanej žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnila. Žalobca mal vo veci 42,86 %-ný úspech, žalovaná 57,14 %-ný. To znamená, že podiel úspešnosti ani jedného z účastníkov nedosiahol 10%, preto o trovách konania súd podľa § 142 ods.2 O.s.p. rozhodol tak, že žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre písomne vo 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1-3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.